

EDITORIAL

“CADAQUÉS HI HA DEIXAT ELS OSSOS DELS SEGLES”, ESCRIVIA JOSEP PLA PER REFERIR-SE A AQUELL PAISATGE RURAL, DE BANCALS I TRENACOLLS INVERSEMBLANTS. PERÒ NO SOLS CADAQUÉS. QUASI PODRÍEM DIR QUE TOTA LA MUNTANYA MEDITERRÀNIA MANIFESTA AQUESTA EPOPEIA POPULAR, AQUESTA AFERRISSADA LLUITA CONTRA LA GEOLOGIA, CONTRA ELS INDÒMITS ELEMENTS DE LA CLIMATOLOGIA. SÓN ESBORRONADORS ELS ESFORÇOS ARRAUXATS DE GENERACIONS I GENERACIONS PER CONREAR UN BOCÍ DE TERRA, O PER CANALITZAR UN RIEROL FINS A LES RODES D’UN MOLÍ. OBRES QUE HAN DURAT ANYS I PANYS, I QUE ARA ES VAN SOLSINT A POC A POC, ENMIG DE LA INDIFERÈNCIA GENERAL. LA POCA -PER NO DIR NUL·LA- ATENCIÓ QUE LA NOSTRA ADMINISTRACIÓ DEDICA A CONSERVAR AQUEST PAISATGE DE MUNTANYA, AQUESTA ÍNTIMA COEVOLUCIÓ ENTRE L’HOME I LA NATURA, ÉS VERITABLEMENT LAMENTABLE. ELS MASOS ES VAN ASSOLANT, ELS MOLINS JA NO DUEN AIGUA, ELS BANCALS SE SOLSEIXEN, LA RAMADERIA ES CONVERTEIX EN UN OFICI DE PASTORS ENQUIMERATS. EN AQUEST NÚMERO DE MÈTODE, COORDINAT PER AGUSTÍ HERNÀNDEZ I JOAN MATEU, HEM VOLGUT DEIXAR TESTIMONI D’AQUEST ESTAT ACTUAL DE LES COSES, AIXÍ COM PROPOSAR POSSIBLES SOLUCIONS, POSSIBLES APROFITAMENTS, D’AQUEST MONUMENT QUE CARACTERITZA LES NOSTRES MUNTANYES. ÉS RETRE UN HOMENATGE A TOTS AQUELLS MASOVERS, A TOTS AQUELLS TREBALLADORS QUE ES VAREN DEIXAR ELS OSSOS DURANT GENERACIONS EN UNA BATALLA DESIGUAL I SALVATGE ENTRE LA NATURA I LES IL·LUSIONS HUMANES.

MARTÍ DOMÍNGUEZ

Les parets seques de Cadaqués produeixen una fascinació estranya, una sorpresa creixent. Cadaqués és rodejat d’un paisatge absolutament artificial, d’un immens jardí de pedres. [...] La solidesa d’aquestes construccions és perfecta, a prova de pluges i tramuntanes, de mestrals i equinoccis. El treball d’entrellat d’aquests murs forma una madeixa d’una traça tan infantil i alhora tan complexa i pacient que jo sospito que, per a portar-lo a cap, es necessita tenir l’esperit immers en una certa voluptuositat benedictina, acurada i lenta, sentir en el tacte i en tots els sentits la sensibilitat de les pedres i un gran amor a la vida solitària i ventejada dels barrancs i les penyes. En aquesta obra anònima, obscura, pacient, Cadaqués hi ha deixat els ossos dels segles.

JOSEP PLA
Cadaqués, 1947

MÈTODE - UNIVERSITAT DE VALÈNCIA. NÚM. 36. HIVERN 2002/03. EDITA: Vicerectorat d’Investigació. DIRECCIÓ: Martí Domínguez. CONSELL ASSESSOR: Josep Lluís Barona, José Pío Beltrán, Manuel Costa, Maria Josep Cuenca, Joan F. Mateu, Jesús Navarro, Juli Peretó, Francisco Tomás. COL·LABORADORS: Xavier Bellés, Aurelio Beltrán, María José Carrau, Jesús Ignasi Català, Ester Desfilis, Emili Laguna, Vicent J. Martínez, Albert Masó, Andrés Moya, Ester Pinter, Mercè Piqueras. FOTÒGRAF: Miguel Lorenzo. ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC: Josep Agustí. ASSESSORAMENT ANGLÈS CIENTÍFIC: Baraclough-Donnelland, Online English, Burjassot. PORTADA I MAQUETACIÓ: José Luis Iniesta Ferrándiz. ADMINISTRACIÓ: Anna Alcàcer. Tel.: 96 386 45 61. IMPREMTA: Textos&imatges. Pol. Industrial Verge de la Salut. C/ Ronda Este, s/n. Tel.: 96 313 40 95. 46950 Xirivella (València). DIPÒSIT LEGAL: V-1717-1992. ISSN: 1133-3987. DISSENY WEB: Pino Hernández i José L. Iniesta. WEBMASTER: Pino Hernández. Per a qualsevol consulta adreceu-vos a MÈTODE. Jardí Botànic de la Universitat de València. C/ Quart, 80. 46008 València. Tels.: 96 315 68 28 - 96 386 41 15. Fax: 96 386 40 67. CORREU ELECTRÒNIC: Martí.Dominguez@uv.es. WEB MÈTODE: <http://www.uv.es/metode>